

Kunstnerliv,

eller:

Den Ene Arbeidet, den Anden Lønner.

Original Vaudeville i een Act

af

Th. Overskou.

Udgivet af Ferdinand Pringlau.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Bianco Luno & Schneider.

1832.

Personerne:

Kammerraad Bark.			Hr. Soersom.
Adelaide, hans Broderbatter.			Hfr. Abrahamsen.
Ludvig Falkenberg } Malere	}		Hr. Nielsen.
Sebastian Brull }			— Winslow jun
Peter Staal, Billedhugger			— Kirchheiner.
Sase, Skraddermester			— Phister.
Mathies Vallerup, Model			— Stage.
Flere Malere og Billedhuggere.			

Staal. Du veed endnu langt mindre hvilken Tjeneste Du gjør mig! (sagte). Ha! ha! ha! det gjør mig ganske ondt for ham.

Falkenberg. Jeg sniger mig bort og er her igjen paa Diebliffet (iler ud).

Sextende Scene.

De Forrige uden Falkenberg.

Staal (sagte). I hvilken Pine den stakkels Slut maa være; men snart slaar Frelsens Time.

Brull. Singe mal! wer singt? — Donnerwetter! was ist Wein ohne Lieder — Peter! lieber, verdammtes Junge! hast einen Schnabel zum Singen! hervor und begeistre uns!

Alle. Ja syng! syng!

Staal. Ja, ja! vær dog bare stille! (sagte). Hvad skal jeg gjøre? Jeg maa holde gode Miner til Bognen kommer og saa — ah, kommer Tid kommer Raad! (hoit). Naa, Kammerater! saa ville vi drikke danske Kunstneres tre helligste Skaaler! — Acht gegeben! og falder rask ind med i Chor.

Mel. Herr Oberst, en Skotte bør staae for sit Land. / Weyse.

Der vanker en Kunstner ved Tiberens Bred,

En Gulddom omsvæver hans Fjed!

Det iiskolde Marmor hans tryllende Haand

Begaver med Aand!

Europa af Son gav den Herlige Navn,

Men Danmark dog trykked ham først til sin Favn,

Dg stolt han det nævner sin Moder,

Som Dansken sin Broder

Dg dansk er hans arlige Sjel!

Paa Thorvaldsens Held!
 Danmarks Phidias! Du lide vel!

Chor.

Paa Thorvaldsens Held!
 Danmarks Phidias! Du lide vel!

Staal.

Gud skjænkede Danmark en Skjald til hvis Navn
 De Broderfolk lyttede glad!
 Fast Svea til Dan ved sin Lyra han bandt
 Og Hadet forsvandt.
 Ved Donau og Rhin høit hans Toner gjenklang,
 Og Danmark vandt Hæder naar Digteren sang;
 Hans Krands skal, som Danrigets Ære,
 Uvisnelig være,
 Thi Gud kaared ham til dets Skjald!
 I Hytte og Hal
 Ewig Dehlenschläger mindes skal!

Chor.

I Hytte og Hal
 Ewig Dehlenschläger mindes skal!

Staal.

Er Danmark end lille, dets Rigdom er stor;
 Thi Glæde og Fred blandt os boer.
 Ved Love at lyde, som Kjærlighed skrev,
 Lykkelig vi blev.
 Gi kjøbte vi Frihed med Borgeres Blod,
 Os Fredrik har kaldt til sin Kongestoels Fod
 Og sagt: Kommer Børn! Eders Lykke
 Min Aften skal smykke;
 Ved Raad I skal lede mit Bud!
 O evige Gud!
 Bred Du Held om vort Fædreland ud!

Chor.

O evige Gud!

Bred Du Held om vort Fædreland ud!

Brull. Es lebe Dänemark! hoch! hoch! und noch einmal hoch!

Alle. Hurra!

Staal (vinker Mathies, som er bestjæstiget med at skænke, hen i Forgrunden). Mathies! veed Han intet Middel til at skaffe dem bort herfra?

Mathies. Det er umuligt at slaae Academiet paa Flugten saalænge der er en Draabe i Glasfen.

Staal. Men det er nødvendigt, at jeg blot i 5 Minutter er ene i dette Bærelse.

Mathies. I dette Bærelse? Hum, det kan skee! der-til veed jeg et useilbarligt Middel. Blot et Dieblis —
(vil gaae).

Staal. Nei, nei! det er for tidligt —

Mathies. Saa giv mig et Bink, og med et Ord jager jeg hele Flokken ind i Deres Sovegemak.

Staal. Ypperligt! (heit) Lystigt, Kammerater! tag tiltakke; I seer Netterne!

Mathies. Husets totale Brødmangel tillader os ikke at byde Dem andet end Viin til Vinen!

Brull (springer op paa Bordet). Brøder! attention! Die Kunst vereinigt uns — der Wein begeistert uns — wir sind christliche Künstler — echt philanthropische Geschöpfe, — das Eins in Allem, das All in Einem! Verstehen, Brüder? Großartig muß sich das Leben gestalten — Tiefe muß sich unser Dasein ankleben — deswegen, ihr teuflische Kerls alle mit einander! — das Model auf den